

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 lutego 1957 r.

w sprawie zasad gospodarowania środkami na finansowanie scentralizowanych akcji gospodarczych.

Na podstawie § 21 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 325 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu Państwa (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-53, poz. 592, z 1954 r. Nr A-32, poz. 464, Nr A-51, poz. 688 i Nr A-55, poz. 753 oraz z 1956 r. Nr 69, poz. 848) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się nowy typ środków specjalnych, oznaczony lp. 13 i nazwą „scentralizowane akcje gospodarcze”.

§ 2. Do środków specjalnych typu 13 zalicza się:

- 1) fundusze określone w § 3 uchwały nr 696 Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1956 r. w sprawie stworzenia warunków do wzrostu eksportu maszyn i urządzeń;
- 2) fundusz określony w § 12 uchwały nr 743 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie nagradzania za uruchomienie nowych produkcji, doskonalenie techniki i wprowadzenie do przemysłu osiągnięć nauki i techniki (Monitor Polski Nr 105, poz. 1202);
- 3) środki gromadzone dotąd na rachunkach sum na zlecenie zgodnie z §§ 5 i 8 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów nr 206 z dnia 24 grudnia 1955 r. w sprawie zasad finansowania prac konstrukcyjnych, budowy prototypów, wytwarzania próbnych serii wyrobów oraz przeprowadzania prób i doświadczeń (Biuletyn PKPG z 1956 r. Nr 1, poz. 7 i Nr 28, poz. 72);
- 4) środki gromadzone dotąd na rachunkach sum na zlecenie zgodnie z pkt 9 okólnika Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów nr 16 z dnia 5 września 1952 r. w sprawie zasad organizacji niektórych rodzajów działalności centralnych zarządów przemysłu i jednostek równorzędnych (Biuletyn PKPG Nr 37, poz. 170);
- 5) inne środki, pochodzące z wpłat przedsiębiorstw państwowych na rzecz ich nadrzędnych jednostek administracyjnych, określonych odrębnymi uchwałami Rady Ministrów lub Prezydium Rządu.

§ 3. 1. Do gromadzenia środków specjalnych typu 13 i dysponowania nimi uprawnione są ministerstwa, centralne zarządy i równorzędne im jednostki administracji gospodarczej oraz wojewódzkie zarządy gospodarcze i równorzędne im jednostki w miastach wydzielonych z województw.

2. Centralne zarządy i równorzędne im jednostki admi-

nistracji gospodarczej mogą być dysponentami środków specjalnych typu 13 również w tych przypadkach, gdy nie są dysponentami kredytów budżetowych.

3. Zakres uprawnień poszczególnych jednostek do gromadzenia poszczególnych rodzajów funduszy zaliczonych do środków specjalnych typu 13 i dysponowania nimi określają akty, o których mowa w § 2, lub zarządzenia na ich podstawie wydane.

§ 4. 1. Ustala się klasyfikację dochodów środków specjalnych typu 13, jak następuje:

„Rozdział 1. Fundusz eksportowo-inwestycyjny” (§ 3 ust. 1 uchwały nr 696 powołanej w § 2 pkt 1),

„Rozdział 2. Fundusz nagród za produkcję eksportową” (§ 3 ust. 2 uchwały nr 696 powołanej w § 2 pkt 1),

„Rozdział 3. Fundusz nagród za postęp techniczny” (§ 12 uchwały nr 743 powołanej w § 2 pkt 2),

„Rozdział 4. Fundusz prac konstrukcyjnych i doświadczalnych (§§ 5 i 8 zarządzenia nr 206 powołanego w § 2 pkt 3),

„Rozdział 5.” (przeznaczony jest na akcje gospodarcze, prowadzone zgodnie z okólnikiem nr 16 powołanym w § 2 pkt 4).

Nazwę rozdziału 5 ustala się w zależności od rodzaju akcji.

W przypadku prowadzenia przez tę samą jednostkę dwóch lub więcej rodzajów akcji, o których mowa w okólniku nr 16, dla każdego z nich należy utworzyć odrębny rozdział, oznaczony liczbą 5 i literą (5a, 5b itd.).

2. W poszczególnych rozdziałach dochodów może być wprowadzony podział na paragrafy zgodnie z zarządzeniem właściwego ministra lub według uznania jednostki dysponującej środkami.

3. W wydatkach środków specjalnych typu 13 stosuje się podział na rozdziały o tej samej numeracji i nazwie, jak po stronie dochodów, a w ramach rozdziałów — podział na paragrafy i pozycje obowiązującej klasyfikacji budżetowej.

4. Dalsze rozdziały klasyfikacji dochodów i wydatków środków specjalnych typu 13 ustalają w miarę potrzeby właściwi ministrowie za zgodą Ministra Finansów.

§ 5. 1. Salda środków specjalnych typu 13 wyprowadza się odrębnie dla każdego rozdziału.

2. Niedopuszczalne jest przekraczanie wydatków ponad kwotę uzyskanych w tym samym rozdziale dochodów, zwiększoną o saldo początkowe.

3. Salda końcowe środków specjalnych typu 13 nie podlegają przelaniu na dochód budżetu, lecz pozostają na rachunku środków specjalnych na rok następny, chyba że jednostka dysponująca tymi środkami lub jej jednostka nadrzędna wyda dyspozycję o zwrocie ich przedsiębiorstwom, z których pochodzą.

§ 6. 1. Inwestycje i kapitalne remonty mogą być finansowane ze środków specjalnych typu 13 jedynie w tym zakresie, jaki wynika z uchwał, o których mowa w § 2, lub z przepisów szczególnych.

2. Przy finansowaniu inwestycji ze środków specjalnych typu 13 mają zastosowanie przepisy o inwestycjach pozalimitowych.

§ 7. Niezwłocznie po otwarciu rachunków środków specjalnych typu 13 dla centralnych zarządów i równorzędnych im jednostek administracji gospodarczej ulegają zamknięciu rachunki sum na zlecenie, otwarte dla tych jednostek zgodnie z pkt 9 powołanego w § 2 pkt 4 okólnika Przewodniczącego

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów nr 16 z dnia 5 września 1952 r. oraz z § 5 powołanego w § 2 pkt 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów nr 206 z dnia 24 grudnia 1955 r. Salda rachunków sum na zlecenie zostają przelane na rachunki środków specjalnych typu 13 tych samych jednostek.

§ 8. W sprawach nie uregulowanych niniejszym zarządzeniem stosuje się przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-60, poz. 914, z 1953 r. Nr A-1, poz. 20, Nr A-79, poz. 939 i Nr A-116, poz. 1501, z 1954 r. Nr A-36, poz. 501 i Nr A-45, poz. 642 oraz z 1955 r. Nr 40, poz. 391, Nr 65, poz. 857 i Nr 105, poz. 1414) i inne przepisy dotyczące gospodarki środkami specjalnymi oraz przepisy aktów, o których mowa w § 2, i przepisy na podstawie tych aktów wydane.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole